

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRUIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende diasdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 45 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 7 MEI.

Kieskronijk.

Nog eenige dagen, en de kiesstrijd voor de provinciale raden vangt aan. De katholieken bereiden zich op alle punten des lands om wat er overgebleven is van de doctrinaire vestingen te bestormen, er bressen in te maken, en kan het zijn, te niet te doen.

Wij gelooven niet, dat men zeggen zal dat zij ongelijk hebben. Het gouvernement heeft blijken gegeven van inschikkelijkheid, verdraagzaamheid, verzoening: houdt men er wel rekening van in 't doctrinaire kamp? Elke toegeving wordt gelaakt; men eischt, dat zij nog groter zijn moet. De behoudende partij zou zich als 't ware moeten vernietigen, afstand doen van al hare beginselen, overtuiging en geweten smachten. In één woord: doctrinair worden, om de goede gunst harer tegenstrevers te bekomen.

Het zal toch niet gezegd zijn, dat zoo iets tot stand zal worden gebracht. Integendeel, de partij, die wij verteenwoordigen, heeft er belang bij, niet alleen hare positie te behouden, maar die te versterken, en beantwoordt de uitdaging aan de billijke verwachting die deswege gekoesterd wordt, dit zal het ministerie, hetwelk dik wijls maar al te vreesachtig en tetsogevend is, tot een spoorslag strekken, om met meer vastberadenheid vooruit te streven.

Provinciale raden.

De *Moniteur* van gisteren bevat 't volgende koninklijk besluit gelagteekend uit Londen 3 mei, en betreffende de ontbinding en herkiezing van de provinciale raden:

- Art. 1. De provinciale raden zijn ontbonden.
- Art. 2. De kiescollegiën van al de kantons zijn tegen maandag aanstaande, 27 mei, ten 9 ure s'morgens, bijeengeroepen, ten einde het getal raadsliden te verkiesen, bepaald in de wet van 28 maart 1872.
- Art. 3. De nieuwe provinciale raden zijn tegen dinsdag, 2 juli daaropvolgende ten 10 ure s'morgens, bijeengeroepen.

Brieven uit Rome.

Men schrijft uit Rome, 23 april: Sedert den dood van Mazzini, heeft Garibaldi ontdekt dat Italië wemelt van republikeinen.

In een brief, dien hij laatstelijk uit Capra aan een zijner vrienden schreef, drukt hij zich aldus uit: De dood van Mazzini heeft ons eene belangrijke waarheid geopenbaard, dat namelijk het republikeinsch beginsel onmetelijke vorderingen in Italië heeft gemaakt.

Laatsteleden zondag heeft een zeker Amici, een municipale garde, een gemene Venetiaan verond, die hem aangevallen had. Sedert dien tijd schreeuwen de benden, die iederen nacht de straten doorkruisen, luidekeels: *Morte ai Pizzardoni* (scheldnaam der municipale gardes om den vorm van hun hooft). *Vigliano l'anima dell' assassino Amici!* (Wij eischen den dood van den moordenaar Amici!)

Over het geheel is de overmoed van het volk sterk vermeerderd, en met recht is men bevreesd dat er den 30 april onlusten zullen uitbarsten.

Een priester, Capra, heeft een zeer goed geschreven brochure uitgegeven over de onlangs plaats gehad hebbende conferentiën betrekkelijk het verblijf van den Heiligen Petrus te Rome.

In afwachting van iets beters heeft Orvieto een kleinen voorsmaad gehad van de goede voornemens onzer Communards; de liefhebbers van den voortgang in Italië hebben beproefd het wapenbord van den bisdom in brand te steken, dat boven den ingang van het seminarie hangt, door middel van met petroleum bevochtigde lappen; maar in hunne bezigheid overvallen, hebben zij zich verplicht gezien hun plan tot gunstiger tijden uit te stellen. Te Rimini hebben de heeren bandieten het beter getroffen; het is hun mogen gelukken het wapen van den bisschop, dat aan den voorgevel der kerk en dat van het seminarie bevestigd was, in brand te steken. De graaf Bernardini, die te Lucca woont, en een oud-officier der pauselijke dragonders is, heeft hun insgelijks de gelegenheid verschaft hun moed te toonen: zij hebben hem herhaalde malen op de openbare straat en in den schouwburg beschimpt, en zijn eindelijk, om duidelijk te bewijzen, dat Italië *una* is, de vensterruiten van zijne woning gaan ingooien.

Het gouvernement, het verdient dat men het die gerechtigheid laat wedervaren, gaat voort

met zich een ijverig beschermer te betoonen van de moderne denkbeelden. Ziehier twee feiten, waarop het zich kan beroemen:

De fraanse kerk van den H. Franciscus te San Miniato (Toscane) is op zijn bevel gesloten, in weerwil van de kernachtige protesten van den bisschop, en een zekere Michiel Barsoth, een voormalig pauselijk zoonaf, is gevangen gezet, omdat hij de stoutmoedigheid gehad heeft zich te verdedigen tegen het grauw, dat op de openbare straat hem te lijf viel.

Helaas! zulk een loffelijke goede wil belet niet, dat de lotelingen van Castel Bolognese uit Lugo vertrokken zijn onder de kreten van: *Love de Republiek! Weg met het Koningschap!*

In het voormalige hertogdom Parma zijn vijf dorpen in verzet gekomen, in navolging van hunne landgenooten in het Venetiaansche.

Dit zijn voorzeker kleine bewegingen, die niet waardig zijn dat de overwinlijke Cialdini er zich heen begeve om ze te onderdrukken, maar zij kent het spreekwoord: Kleine vischjes worden groot, mis God ze in het leven laat.

Ik ben begonnen met de keerzijde van de medaille; laat ons nu ook iets zeggen van hare schoone zijde:

Velen der nieuwbenoemde bisschoppen maken op het oogenblik herderlijke reizen en overal worden zij door het volk met de grootste liefde ontvangen.

Den 4, 5 en 6 mei zal Turijn het toneel zijn van eene schoone plechtigheid: men viert dan namelijk den 30sten verjaardag der Vereeniging tot Voortplanting van het Geloof. De bisschoppen van Turijn en van Verceil zullen de plechtigheid bijwonen. Een zoodanig feest is zeker niet zonder betekenis. Zij, die het zullen bijwonen, kunnen er eele voornemens vormen en hunne hoop verlevendigen. Neen, het geloof is nog niet bij ons uitgedoofd en op het oogenblik dat wij schrijven, toont het zich weer in volle kracht. Vooral de jongelingschap komt de eer daarvan toe. De heilzame werking van onze jeugdige katholieken zal zich weldra doen gevoelen in alle steden van ons schiereiland. Reeds hebben zich weer nieuwe katholieke casino's gevormd: te Milaan onder het beschermheerschap van den H. Ambrosius; te Palermo onder het patronaat van St-Rosa; te Valle-Mocenipe (Venetië) onder dat van Onze Lieve Vrouw Hemelvaart, en eindelijk te Foligno onder dat van St-Felicjan.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Parijs, 3 mei.

De gezondheidstoestand van den president der republiek, baart wel is waar geene ernstige onrust, maar vraagt nog vele zorgen en de geneesheren denken, dat hij in de eerste veertien dagen nog geen deel mag nemen aan eenige beraadslaging.

Een brief uit Rochefort bevat de volgende bijzonderheden: «Op het oogenblik dat men een zeker getal opgesloten *Communards* naar Saint-Martin-de-Région overvoeren, wiens tegenwoordigheid gevaarlijk werd, heeft M. Ollivier, den nieuwen bestuurder van het fort Boyard, op Régère, die deel van die gevangenen maakte, niet minder dan 2,400 francs in goud en 180,000 francs in staatsbons gevonden. Die schat was zorgvuldig weggeborgen in de naden van een der kleederen van den beruchten brandstichter van het Pantheon.

Het *Journal Officiel* bevat gemotiveerde berichten van den raad der kapitulatiën, volgens welke de onder-luitenant Archer, en de kommandant Lichtenberg hunnen plicht hebben gedaan, terwijl kapitein Leroy en de kommandant Marchal, verwijten verdienen hebben voor onbekwaam of zwakheid.

Terquem, bevelhebber te Vitry-le-Français, wordt gelaakt, om de vernieling van oorlogsmaterieel aan weinig vaderlandsgesinde burgerlijke overheden toevertrouwd te hebben, in plaats van die taak zelve te volvoeren.

De fransche natie is toch al een zonderling volk. Zij droomen nog altijd aan het nemen van *révanche* over de laatste nederlagen, en voortaan zal dan ook iedereen den soldatenstiel moeten aanleeren. Te rekenen van 1 mei zijn in al de onderwijsgestichten, de oefeningen met het chassépotgeweer aangevangen. De wapens zijn naar de departementen gezonden, waar de leergangen, van chassépot zijn ingericht en die zelfs voorkomen op het programma der prijsverleening.

Spanje.

OPROER IN SPANJE.

Uit eene bijzondere briefwisseling van Madrid

blijkt, dat de Carlistische benden zich in de provinciën Leon en Santander versterken en goed ingericht worden. Andere benden verzamelen zich in Andalusië, en ook is er eene talrijke bende verschenen tusschen Orduña en Encarnaciones. Eene afdeling legertroupen, die San Sebastian bezette, werd afgezonden tegen de Carlistische benden, welke op Guipuzcoa aanrukten.

De koninklijke troepen hebben reeds ernstige verliezen ondergaan. Maarschalk Serrano werkt om de bijzonderste punten van Navarra te bezetten, maar hierin kan hij niet slagen, zonder zijne manschappen te verdeelen, en indien hij dit doet, zullen zijne troepen bij gedeelten verslagen worden.

Er is een gerucht verspreid over eene samenbotsing die in de provincie Galicië moet plaats gehad hebben, en fluisierend wordt er verteld dat de troepen van koning Amedeus totaal verslagen werden. Plaats en omstandigheden worden evenwel niet opgegeven, maar de koningsgezinden laten het hoofd hangen en schijnen zeer ongerust.

Cabrera is wel is waar nog in Engeland, maar hij wordt spoedig verwacht; wat echter don Carlos aangaat, deze is stellig in Spanje, ofschoon al de dagbladen het tegenovergestelde beweerden.

Voor al mag er geen geloof gehecht worden aan verhalen van gevechten; de Carlisten ontwijken elke samenbotsing, om het bloedvergieten langs beide zijden te voorkomen. De weglooping begint reeds in het koninklijke leger, en indien don Carlos geld heeft, is de overwinning bijna zeker.

Don Carlos is zoo stellig in Spanje, dat hij reeds de Baskische provinciën doorloopen heeft, en plechtig de *fueros* (koninklijke Charters) bezwoer, die elke plaats bezit, en waarin hunne voorrechten bepaald worden.

Gisteren was maarschalk Serrano in het bezit van Huerta, Letona en Oyarzun.

Men geloofd dat, eens de rust in Navarra hersteld de Carlistische benden in de andere provinciën van zelfs zullen uiteengaan.

De Carlistische benden in Navarra blijven voor de koninklijke troepen vluchten. De bende van Recoendo werd drie morgen te Segura tusschen Alsasoa en Victoria, door eene kolom jagers en de vrijwilligers aangevallen. De Carlisten werden op de vlucht geslagen.

Maarschalk Serrano is te Yzarzun. Hij zet de oproerige benden achterna die de wijk nemen naar de Pyrenëen.

De Carlistische oproer is zeer in uitgebreidheid toegenomen. Men schat het getal der aanhangers welke hij onder de wapens heeft op 20,000.

Don Carlos is eergisteren in Spanje aangekomen, volgens het beweren van sommige, langs Poyenda in Catalonië, volgens andere, langs Torta in Aragon.

Wat hier ook van zij, altijd is het zeker dat men hem gezien en gesproken heeft en dat hij aan het hoofd zijner partijgenooten heeft plaats genomen.

De gouvernementele depechen verbeelden voortdurend den Carlistischen opstand als meer vernederende. Doch de juiste inlichtingen ontbreken. Alzoo louchende men gisteren de tegenwoordigheid van don Carlos op het toneel der worsteling, en de proclamatiën van den pretendent werden als valsch aangeduid; terwijl de *Univers* heden aankondigt, uit volstrekt zekere bron, zeg hij, dat don Carlos in Spanje is, en dat, spijs den ijver der agenten des Franschen governments, zijn broeder don Alfons aldaar bij hem is gekomen.

De Madridsche briefwisselaar van den *Times* meldt aan dit blad, dat er den 30 april eene zeer onstuimige zitting in de Kamer der Cortez heeft plaats gehad. Een der republikeinsche afgevaardigden, de heer Costales, betwistte de wetigheid der kiezingen; hij verklaarde dat de meerderheid niet behoort te worden en regelmatig gekozen was, en door den voorzitter verzocht zijnde zijne woorden in te trekken, weigerde hij dit, en verliet de vergadering.

P.S. Karel VII is in Spanje aan het hoofd zijner vrijwilligers. Alles doet gelooven, dat don Alfons, zijn broeder, insgelijks op zijnen post is.

De proclamatiën van den koning, door de dagbladen medegedeeld, zijn echt. De dagbladen van Madrid blijven den toestand als zeer beroerd beschouwen. Het gouvernement vrees een opstand bij Madrid zelf. De ministers vergaderen alle dagen, en zelfs des nachts. Al de troepen der hoofdstad zijn geconsigneerd.

Italië.

VUURSPUWING VAN DEN VESUVIUS.

Onder dagtrekking van 30 april, schrijft men uit Napels: «Ik heb eene wandeling gedaan in de omliggende dorpen, en ik geloof dat ik nooit den indruk, van hetgeen ik gezien heb, vergeten zal. Overal heerscht er doodelijke stilte, en een ongelooftelijke schrik. De Vesuvius braakt nog altijd asch en vuur, en de wind uit het zuidwesten jaagt de asch uren ver.

De menschen waren in den angst gevlucht, zonder iets mede te nemen: nu komen zij weer om het kostbaarste, dat zij achterlieten, weg te halen. De gekwetsten lijden verschrikkelijk.

Boven Napels hangt een zwarte damp, gelijk eene onmetelijke korpel en zoodicht is de rook, dat de zonnestralen hem niet kunnen doorboren. Op een kilometer rondom Napels viel geen zonnestraal op de aarde. Het brandend metaalschuim wordt soms 1000 en 1200 meters hoog opgeworpen. Slagen en gedonder vergezellen die uitwerpsels.

De kerken zijn opgevuld met menschen. Men bidt God, om de ramp af te wenden. »

Napels, 5 mei.

Het eindigen der uitbarsting van den Vesuvius was met eene dubbele manifestatie gepaard.

's Middags is de geestelijke overheid processiegewijs door de stad gegaan, om het beeld van den H. Januarius, dat door eenige godsdienstige personen gedragen werd, naar Santa Chiara over te brengen.

De nationale garde te voet en te paard begeleidde de processie en de klokken galden uit alle torens.

Op hetzelfde uur heeft professor Palmieri, in eene der zalen van de universiteit, voor eene talrijke menigte, eene verhandeling gegeven over de uitbarsting van den vuurspuwenden berg.

De meest gewenschte orde heerschte in de gansche stad.

Volgens eene depeche uit Bayonne en brieven uit San Sebastian is te Parijs aangekomen, heeft don Carlos op 2 dezer, onder het luiden der klokken zijn intocht in Vera gedaan.

Hij werd ontvangen door generaal Rada.

Eene sterke kolom, onder bevel van generaal Rivera, welke door maarschalk Serrano afgezonden werd, heeft San-Esteban, links van Vera, en op den weg naar Pampeluna, bezet.

De troepen die te San Sebastiani ontscheept werden, bezetten Oyarzun, ook ter linkerzijde van Vera, maar op den weg naar Aruna.

De *Gazette de Madrid* bevestigt het gerucht over den intocht van don Carlos in Navarra, waar hij door de manschappen, onder het bevel van generaal Rada, vervoegd was.

Generaal Rivera is ter vervolging deze bende afgezonden.

Tot nu toe weet men niet of generaal Rada, die zich van het grootste deel zijner manschappen had afgescheiden om don Carlos af te halen, er in gelukt is Vera te bereiken, of dat de koninklijke troepen, die San Esteban en Oyarzun bezetten, hem den weg hebben afgesneden. In een en ander geval echter, kan men zich aan eene belangrijke samentreffing verwachten.

Generaal Tristony is Catalonië binnen gedrongen. De drie provinciën van Catalonië zoowel als de Baskische provinciën en Navarra, loopen bij zijnen oproep te wapen. De oproer breidt zich op eene onverwachte wijze uit.

Verleden nacht heeft eene bende tusschen Figueres en Bascara, de delgentie van Girona naar Perpignau aangehouden, en 18,000 francs aan de reizigers ontnomen.

Al de standplaatsen van den ijzeren weg tusschen Miranda en Bilbao, ter uitzondering van twee, zijn door de oproerlingen bezet, en deze bleven tot nog in het onbetwist bezit dier plaatsen.

Vergara en zijne omstreken is door hen bezet en maarschalk Serrano die onvoorzichtig genoeg 1200 man in Vittoria geworpen heeft, is die hulpbende kwijt, welke geheel en gansch van het hoofdleger afgesneden zijn.

Er is eene samenzweering te Linares ondeckt, waarbij vele aanhoudingen plaats hadden. De Carlisten hebben de brug van den ijzeren weg op Areta nabij Bilbao verbrand.